

Upsala den 30 December 1896

²
Älskade föräldrar!

Lövet är närmast en inner-
ligt tack för alla de vän-
liga och uppmuntlande brev,
som kommit mig till handa
under denna utan tvif-
vel sorgligaste julköftid,
som jag upplevat. Ni har
verit en stor glädje att
veta, att alla derhvarna
tänka på oss, som snart
vara borta under julen.
Vi ha haft det i ytter måtto

så tryggt, som man kan ha,
då man ej är hemma under
julen. Men om kaptén mig
måga julklappar, o jag kaptén
honom några sådana saker,
som jag visste han behöfde.
Drottaren hade ju Helen tyckt
så trygliga saker åt oss ~~hans~~
ja. Bättre kunnat ~~det vara~~
alla de klappar, som vi
skänka på sanden hemm-
ifrån. Så nog ha' vi i lo-
kandigt huseende högt det
bra. --- Men, den kolossala
sviethet i hollken jag
sväras med afseende på.
Min fustamen, god, att man
ej egentl. kunnat ha tryg-
ligt i något huseende. Kär

jag blev så orättvist behandlad af
tentamen i Teoretisk filosofi,
måtte jag naturligtvis vara
beredd på hvad som helst i
minnena andra åren. - Jag
tycker mig af pappas brev
från, att de dock mena
att jag varit redo på, hur det
hänger ihop med denna
min tentamen. Det låter,
som om de säga, att
jag bortöder, att jag ej
lärt tillräckligt under ter-
minen. Så ad dock ej för
hållande åtminstone
hvad Teoretisk filosofi be-
träffar. Orsaken till att
jag blev kuggad var ej
den, att jag ej kunde, utan

helt enkelt den, att den,
jodhvilken jag tagit
lektioner kallade vara
föremål för Docent Schels
höga värde. Taken är nu
den — såg, hvarom
jag, om jag ej missstager
mig, äro i ett föregående
bref talat —, an Prof. Geisler
(ordinarie prof. i ämnet)
helt oförändradt tagit sig
tjenstledighet o äro blev
den der docenten för-
ordnad att som hans
stän förtvådare sköta
professuren. Nu har
han (Schels) en mycket
dålig ekonomi o är der-
för mycket mån om

att få ge lektioner i
filosofi. Men - som
han är en "svaunens
håttä" o en ren obetyd-
lighet inom sitt ämne,
o dessutom svinaktigt
dyr - så det högst få
som ta' lektioner för
honom, utan det stora
flertal vänder sig
till en sådan som
Landström, som är klar
och redig o mycket
bättre. Så tända, som
han har reda på ~~den~~
prof Geijers färdingar,
hvilket en den här
Schulz ej ans har.
Nu är naturligtvis af

lät inredda skäl 'Skele'
and på Landström, em-
dan han var i från ko-
mmen nästan alla ledningar.
Då han nu helt plötsligt
blef förordnad att skatta
proffsuren för en jern-
förelse vis lång tid i
anledning af att Grijis
tagit tjänstledighet,
tänkte han, att nu,
som tentator, skulle han
allt "pricka" ~~Landström~~ Land-
ström. Jag räknade olyck-
ligt nog vara den förste,
som kom upp i ten-
turen för honom /
med resultat som
Nialla li' reda på.

Han var t. ö. m. så fräck,
att han tyckte mina
svar på annat sätt
än att val. folk på
göra bara för att jag
skulle få sken av
en utlägg. Ja, det var
ej mindre än fyra
svar, som jag gaf,
hvilka han påstod
vara audeles origliga
kunn de faktiskt vara
rätta enl. prof. Geijers
mening. Men än
ad ej historien färdig.
Jag underrättade
Landstämman om alla
mina svar. (Han gick
upp till prof. Geijers
omtalade barn att tugga

Prof. Geijer sade: "Ja, det
skall nog bli' bra med det
der!" Se, Geijer tycker
mycket om sin Landstäm-
ma och Skole. Men
som måtto visst Geijer
ha' hållit en röjt med
Skole i anledning af
sin tantan. Ty för
1 1/2 vecka sedan voro
två deruppe och tan-
terade, som faktiskt
hade lät precis samma
kurs som jag. De yngre
brunna hufvudfrågorna
gäfvor samma svar
som jag; men nu
sade han ej, att deras
svar voro riktigt, utan
spak var han. De yngre

Cum-laude efter $\frac{3}{4}$
tiimme tentamen. Tank
sådan att jag har ändå.
Om jag bara väntat med
att tentera en half vecka
till, så hade jagow annan
hannit tentera förut,
jag hade sluppit niton
annen. Landström hade
just det, att han hade
kuggat hem som helst
annen, som kommit
upp som den första.

På hänger den saken
i hop. Jag berättade det
på mina bristande
kunskaper. Ej för att
jag skulle vilja påstå,
att jag under första
delar af förminnen

ansträngd mig fullt
så mycket som jag
kunne göra, men
hvad jag nu påstå
ad, att jag ej alls var
lät utän för en mera.
än hvad Medeltiden
af i Upsala lärde pr. dag.
Man kan väl ej heller
påstå, att jag varit lät,
då jag, - om ej min
dus varit - hade
kunnit få två ^{land} ~~land~~
och ett non-sine i
min andra afdelning,
d. v. s. $5\frac{1}{2}$ betyg i fj.
Kandidaten ö detta på
en termin; ty i sommar
läste jag ju ingenting.

Jå ad det med den saken.
Augånd, om jag nu
får min skänning kan
jag ej yttra mig alls
med säkerhet. Vad jag
haft nu sån åttor i
filosofi, märkte jag
ju - same begitt - för
utsätta hvad som
helst. Men hvad jag
lofar, det ad att göra
mitt bästa för att
besegra den åttor som
ständigt förföljer
mig - så så bryr
jag mig ej om, hvad
människor säga om
mig o min flit. Det
enda stället, där jag ej
vill, att man ska tänka
illa om mig är hemmet.

Derför har jag skrivit
dena något långvändiga
bref. Och nu kommer
jag hela samvetsfrågans
den upptager mig ah-
mars så helt o hävadt,
att jag ej får säga på
natten.

Ja, när detta brev kommer
fram, då skriver vi
1897. Men jag slutar
ärovtar mig därför
att önska alla i hälsning
ett godt, mycket godt
nyttår, så friskt grön
sorgar o bekymmer
som möjligt, o hvad
pappa o mamma vid-
kommer lovar jag

att så mycket som
mönligt försöka göra
det kommande året
bekymmersfritt o' lust
o' glad. Med de
innerligaste hells-
mingar till alla der
hemma.

Tingi ju o' hem
långtande Söndag

Richard

P. J. Helson särskildt
den fränna Hanna.

Säg åt David, att jag
är så tacksam för hans
juleklapps pengar, o' att
jag så snart tillfälle

giznes mig skad skrifva
till honom ett långt
bref. (skrifva honom
i morgon eftermiddag;
Nyårsaftonen måste
man väl vara ledig ändå)

D. P. c.
—